

Рабочая смена

№3 Ноябрь 2024.

Общественно-информационное издание ГК электротехники г.Белоозерска

Отдел идеологической работы по делам молодёжи Берёзовского райисполкома инициировал проведение соревнований по спортивной гимнастике во время осенних каникул школьников.

И вот 1 ноября 2024г. на work out площадке городского парка на гимнастических снарядах стали меряться силами представители Белоозёрских школ и нашего колледжа.

От каждого учебного заведения к спортивным снарядам подходили по пять юношей.

Честь колледжа отстаивали:

- Александр Куратник-гр.532
- Владимир Кириченко-гр.18-С
- Илья Вашук – гр.18-С
- Александр Гутченко –гр.537
- Андрей Гутченко –гр.537

В результате выступлений на всех трёх дисциплинах наши ребята показали лучшие результаты и первенствовали в общем зачёте.

В подтягивании А.Куратник стал первым с результатом 26 раз. Ему же покорился результат и в удержании уголка на брусках -36 сек. Отжавшись от брусков 39 раз, Андрей Гученко не дал шансов соперникам обойти нас.

ЭКРАН сдачи вторсырья
С 18.04 по 22.10.2024г.

№ группы	Макулатура, кг	Стекло, кг	ПЭТ, кг
526	25	27	6,0
527	205	-	4,8
528	-	-	-
17-С	130	-	-
18-С	39	-	-
536	420,5	46	18,1
537	38	-	-
538	41	-	-
539	-	-	-
532	100	-	-
533	30	-	-
534	23	-	-

«ТехноЁлка»

В первый день ноября в конференц-зале состоялась презентация работ в рамках республиканского конкурса «ТехноЁлка» в 6 номинациях, приуроченного Году качества.

А неделей раньше от куратора группы Елены Юрьевны Клименко во второй половине октября поступило предложение принять участие в объявленном конкурсе «ТехноЁлка». После недолгих раздумий рабочая группа в составе куратора, Андрея Гученко и меня остановилась на изготовлении ёлки - снеговика с подсветкой. Это прообраз героя из «Холодного сердца» Олаф.

После занятий мы ещё раз просмотрели мультфильм, чтобы определиться с материалами. Было решено основу нашего снеговика выполнить из одноразовых пластиковых стаканчиков. Их было закуплено около 300 штук. Но дальше было самое сложное. Нам необходимо было соединить стаканчики в сфе-

ры. Скажу честно, не один стаканчик ушёл в утиль из-за поломки. Но мы не опускали руки. И наконец-то с помощью степлера достигли цели – своё место занял последний стаканчик.

Затем с помощью термопистолета и картона скрепили их. Во внутрь снеговика прикрепили гирлянду. Подыскали подходящие новогоднюю шапочку с шарфиком, украсили Олафа.

Мы остались довольны своей работой.

Но работу нужно было защитить. И мы это сделали.

Роман Красовский, гр.537

«Мой город дарагі»

В один из дней школьных каникул учащиеся нашего колледжа приняли участие в занимательной квест-игре «Мой город дарагі» акции «Полезные каникулы».

Кроме наших учащихся в игре приняли участие ученики всех трёх школ города. Старт и финиш забега состоялись в гимназии.

После озвучивания правил нашей команде было присвоено название «Обелиск», выдана маршрутная карта. Дальнейший ориентир определил собранный тут же пазл. Первая остановка состоялась в сквере. Ответив на предложенные вопросы и собрав очередной пазл, ребята отправились к дому, где жил Герой Советского Союза Иосиф Свидинский. Здесь команду ждали новые вопросы и новый пазл, который привёл команду к дому с памятной доской. У дома белорусской поэтессы Нины Матяш речь шла о поэзии.

Потом была библиотека ДК и улица Бугоркова.

Согласно последнему пазлу, путь команды лежал в гимназию. Здесь после экскурсии были подведены итоги квест-игры. Колледж занял 2-е место.

Осваивали спортивное ориентирование, демонстрировали знания в истории и литературе вместе с куратором Жук Екатериной учащиеся гр. 539: Тимофей Фокин, Дмитрий Русакевич, Александр Плотницкий, Александр Брич, Павел Божук, Злата Улащик.

ПАЧАТАК ДЫНАСТЫІ ПАКЛАДЗЕНЫ

Уяўляеце ў сям'і некалькі пакаленняў дактароў або пекараў, настаўнікаў або зваршчыкаў, інжынераў або кіроўцаў? Як выдатна, калі дома вядуцца размовы паміж старэйшымі членамі сям'і не толькі на самыя надзённыя тэмы, але абмяркоўваюцца і прафесійныя пытанні! Можа такім чынам арганізуюцца працоўныя дынастыі?

Як часта дзеліцца ўспамінамі мая мама, Алена Мікалаеўна, я стаў вялікім прыхільнікам татавага рамяства яшчэ ў падгадаваным узросце. Не адыходзіў ад яго ні на крок, калі вырабляліся ўсе віды электрамонтажных работ у гаражы. І асабліва мяне вабілі інструменты ў яго чамаданчыках. Тата адмахваўся ад мяне, нібы ад надакучлівай мухі, і прасіў маму забраць мяне, каб я не перашкаджаў яму працаваць. Мяне адводзілі куды далей ад небяспечнага месца, але праз некаторы час я зноў апыняўся там. Цягнула магнітам у гараж, дзе і драты з кабелямі, і асвятляльны шчыток з цеплавымі рэле, і нават электрарухавікі.

Дзесьці з 13 гадоў я стаў разумець, што такое электрычнасць і для чаго яно неабходна. У школе ў гэты час па фізіцы мы праходзілі тэмы, звязаныя з ім. І на працах таксама ішла гаворка аб яго выкарыстанні. Яшчэ праз год бацька стаў вучыць мяне мяняць лампы, быць памочнікам пры замене шчытка асвятляльнага і электраправодкі ў доме. Сёння мне ўжо давяраюць самому мяняць лампы, чыніць падаўжальнікі, мяняць разеткі... я ўжо не пераблытаю многія інструменты. У іх ліку адвёрткі і індыкатары, абцугі і стріпперы, дріль, балгарка, шурупверт і іншыя. Сёння ведаю назвы і прымяненне электрычных апаратаў. Сярод іх магнітныя пускатель, кнопкавыя станцыі, аўтаматы і засцерагальнікі, датчыкі ... І ўсё гэта дзякуючы майму бацьку.

У майго таты, Аляксандра Сяргеевіча, па дыпламу добрая спецыяльнасць-электрагазаваршчык. Але так склаліся абставіны, што ён ужо шмат гадоў працуе электрамонтажнікам, выконвае ўсе віды электратэхнічных работ у ТАА «Прэміумбудмонтаж» горада Кобрын.

Гэтая праца па-сапраўднаму складаная, не даруе памылак і промахаў. Самакантроль, дысцыпліна і адказнасць – тыя якасці, што ўласцівыя майму бацьку. Прафесія электрамонтажніка патрабуе ад яго мноства ведаў і навыкаў, і ён спраўляецца з гэтымі задачамі на выдатна.

Кожны дзень ён адпраўляецца на працу, каб ствараць ва ўстановах, дамах і на прадпрыемствах ўтульнасць. Бо без электрычнасці цяжка ўявіць сёння жыццё людзей, функцыянаванне службаў і працу прадпрыемстваў. Тата ведае ўсе тонкасці сваёй прафесіі. Ён умее чытаць схемы і чарцяжы, вырабляць тэхнічныя выпрабаванні і рамантаваць электраабсталяванне.

Калі тата прыходзіць дадому пасля цяжкага працоўнага дня, ён заўсёды усміхаецца і распавядае цікавыя гісторыі пра сваю працу. Я з захапленнем слухаю яго апавяданні і захапляюся яго прафесіяналізмам. Бацька заўсёды кажа, што бяспека-гэта самае галоўнае ў яго працы. Ён строга выконвае ўсе правілы і нормы, каб пазбегнуць магчымых аварый. Гэта патрабуе ад яго пастаяннага навучання і ўдасканалення. У таты заўсёды ёсць спецыяльная адзенне і прылады для працы. Ён таксама клапаціцца пра сваіх калег, заўсёды гатовы дапамагчы і падзяліцца вопытам.

Я паслухаў тату і паступіў вучыцца на тэхніка-электрыка летась, бо гэта цікавая і творчая праца. Яшчэ энергетыка-займальна і запатрабаваная сфера дзейнасці. Яна прапануе Мне мноства магчымасцяў для развіцця і самарэалізацыі. Мне падабаецца разбірацца ў электрычных схемах, знаходзіць рашэнні для працы электрычных сістэм. Магчыма, нашым агульным рашэннем пакладзены пачатак працоўнай дынастыі, калі людзі адной прафесіі перадаюць з роду ў род майстэрства, слаўныя працоўныя традыцыі. Дынастыі з'яўляюцца ў сем'ях, дзе старэйшыя сапраўды любяць сваю прафесію, займаюцца сваёй справай з задавальненнем і адданасцю. Тады і ў родных не ўзнікае пытанняў пры выбары сваёй будучай сьцежкі.

Вельмі ўдзячны свайму бацьку, які прывіў мне любоў да маёй будучай працы. Быць энергетыкам-гэта прызванне. Я вельмі ганаруся сваім бацькам!

Дзмітрый Новік,
член гуртка "Юнкор"